

F. t. l. vedr. opkrævningsloven m.v.

3.4 Betaling af den ældste fordring først - ophævelse af øremærkningsprincippet

Som beskrevet, retter told- og skatteforvaltningens fokus sig med gennemførelsen af skattekontoen mod den til enhver tid værende saldo. I praksis betyder dette, at enhver indbetaling - uanset karakteren heraf - anvendes til at nedbringe en eksisterende debetsaldo eller til forøgelse af en eventuel kreditsaldo. For at fastholde den administrative forenkling, som saldoprincippet lægger op til, er det hensigten, at hvor en debetsaldo er sammensat af flere krav, anses en indbeta-

ling fra virksomheden for at dække den fordring, der har den ældste forfaldsdato.

Eksisterer der eksempelvis en debetsaldo på 5.000 kr., som er sammensat af to fordringer f.eks. A-skat og told på hver især 2.500 kr. - med A-skattekravet som det, der forfalder først - vil en indbetaling på 2.500 fra virksomheden nedbringe saldoen til 2.500 kr. Indbetalingen vil blive anset for at dække den af de to fordringer, som har den ældste forfaldsdato, dvs. A-skattekravet. Saldoen er herefter på 2.500 kr. og udgøres alene af toldkravet. Dette kan illustreres således (indbetalingsdatoerne er fiktive):

Tekst	Dato	Debet	Kredit	Saldo
A-skat	1.1	2.500 (forfald d. 1.1)		- 2.500
Told	15.1	2.500 (forfald d. 15.1)		- 5.000
Indbetaling	1.2		2.500 (A-skat med forfald d. 1.1. betales)	- 2.500 (saldoen består alene af toldkravet)

Afskrivningen på saldoen vil således ske efter FIFO-princippet, som også er det princip, der anvendes i relation til statsregnskabet. Herved kan der føres sædvanligt regnskab for den enkelte fordring, og der kan afregnes til EU, arbejdsmarkedsfonde mv.

Som beskrevet ovenfor under afsnit 2.3 er det en fast og indarbejdet praksis, at skatteyderne frit kan anvise, hvilket eller hvilke krav en given indbetaling skal dække. Med gennemførelsen af en regel om, at der altid afskrives på den ældste fordring først, brydes »øremærkningsprincippet«.

Det er primært i de nedenstående 5 situationer, hvor skatteyderen har/har haft en interesse i, at betale et nyere krav frem for et ældre krav.

1. Hvor manglende betaling af et nyere krav er bødebelagt, mens manglende betaling af det ældre krav ikke er.
2. Hvor der på saldoen indgår administrative bøder, og hvor manglende betaling heraf kan føre til at bøden skal afsones med fængsel.
3. Hvor et yngre krav har en højere morarentesats end et ældre krav, særlig set i lyset af, at de eksisterende morarentebestemmelser udløser en hel måneds rente.
4. Hvor der til det nyere krav er knyttet en sikkerhedsstillelse som udløses, hvis ikke kravet betales.
5. Hvor der til det nyere krav er knyttet en bestemmelse om, at den pågældende virksomhed kan få

frataget registreringen, hvis angivelse og betaling ikke finder sted.

Vedrørende pkt. 1, har dette dog i realiteten alene gjort sig gældende i relation til de såkaldte kildeskatebøder, der blev pålagt en arbejdsgiver, hvis denne ikke indbetalte den indeholdte A-skat indenfor de fastsatte frister. Kildeskatebøderne i opkrævningslovens § 17 blev imidlertid ophævet ved lov nr. 1441 af 22. december 2004 om ændring af skattekontrolloven og lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. (Digitalisering af regnskabsoplysninger, ophævelse af virksomheders underretningspligt og afskaffelse af kildeskatebøderne). Herudover er der ikke i skatte- og afgiftslovgivningen bødestraf forbundet med manglende indbetaling af krav fra told- og skatteforvaltningen. Interessen i, at kunne anvise en given indbetaling til betaling af et yngre bødebelagt krav frem for et ældre ikke bødebelagt krav ses således efter kildeskatebødernes ophævelse ikke længere at være til stede.

Vedrørende punkt 2, er det således, at bøder der gives til en personlig drevet virksomhed knyttes til virksomhedsindehaverens cpr.nr. Disse bøder bliver således ikke omfattet af reglerne om skattekontoen. Juridiske personer kan selvsagt ikke afsones en bøde.

Vedrørende pkt. 3 bemærkes, at som led i gennemførelsen af saldoprincippet sker der en harmonisering af renten, så der fremover alene opereres med én (dag til dag) rentesats knyttet til debetsaldoen. Da der bliver gennemført en harmoniseret saldobaseret rentesats, og da renten »reduceres« til en dag til dag-rente,